

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 01.09.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в закрито заседание на 01.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

като разгледа дело номер **7383** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.26 ал.4 от Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя/ЗГВРСНР/.

Образувано е по жалба на Н. М., ЕГН [ЕГН], постоянен адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] с посочен съдебен адрес [населено място], [улица], вх.А, ет.1, ап.1, тел 02/967 61 36 против Разпореждане № 4505-10-162/13.07.2023г. на директора на Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ при ТП на НОИ – С..

С Определение № 7365 от 31.08.2023г. съдът е насрочил делото за разглеждане в открито съдебно заседание, конституирал е страните и е разпределил доказателствената тежест, като е приканил страните да представят намиращите се у тях доказателства и да отправят доказателствените си искания своевременно с оглед изискуемата процесуална бързина на действията и съкратените срокове за приключване на производството съгласно чл.26 ал.6 от Закона.

Предвид тази нормативна специфика на делото и при предварителна подготовка за разглеждането му в съдебно заседание, съдът съобрази:

В първата страница от жалбата си Н. М. заявява, че обжалва Разпореждането в частта с която е определен размерът на отпуснатото и гарантирано вземане за парично обезщетение и сумите за изплащането му след приспадане на дължимият данък по ЗДДФЛ. В следващото си изречение тя заявява, че не оспорва установените като начислени, но неизплатени и включени в разпореждането трудово възнаграждения и обезщетения по КТ по основание и размер. Успоредно с това твърди, че и се дължи и обезщетение по чл.222 ал.1 КТ. След това, в отделните точки от своята жалба тя оспорва последователно както общия размер на гарантираното вземане за трудово възнаграждение, твърдейки, че определената сума е неясно и неправилно определена, така и определеното обезщетение за използван платен годишен отпуск и за

неспазено предизвестие. Оспорва се и начина на изчисление на обезщетенията по чл.224 и чл.220 ал.1 КТ.

Така, от една страна жалбоподателят излага твърдения за незаконосъобразност на оспореният акт изцяло, въпреки, че е записала изрично, че не оспорва установените като начислени, но неизплатени и включени в разпореждането трудово възнаграждения и обезщетения по КТ по основание и размер – т.е.,че въобще не оспорва същият.

Ето защо, на жалбоподателя следва да бъде указано в седмодневен срок, да посочи ясно и изрично изцяло ли обжалва оспореният акт, а ако обжалва същият частично – да посочи конкретно кои негови части обжалва,респ. в кои части иска същият да бъде отменен.

Поради това, съдът,

О П Р Е Д Е Л И :

УКАЗВА на жалбоподателя, в седмодневен срок от получаване на настоящото определение да посочи изрично – изцяло или частично обжалва оспореният акт, съответно – в кои части го обжалва и иска отмяната му.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия: